

Wat wil je dat ik doe?

Christus Triumfatorkerk, 27 oktober 2024

Voorganger: ds. Jaap van den Akker

Lezing: Marcus 10: 35-40 en 46-52

- **KOMEN**
Welkomstwoord
- Aanvangslied 'Lieve Heer, Gij zegt kom en ik kom' (lied 840: 1 en 2)
- Moment van Stilte
- Begroeting en bemoediging
- Psalm van de zondag Psalm 130: we zingen 'Uit angst en nood stijgt mijn gebed (Lied 130a: 1 en 3)
- Kyriëgebed
- Glorialied Vernieuw Gij mij, o eeuwig licht! (Lied 834)

WOORD

- Voor de kinderen
Gebed
Gesprek/verhaal
Lied met de kinderen 'Leven is gegeven' (Lied 359)
- Schriftlezing   Marcus 10, 35-40 en 46-52
- Lied Hij de blinden weer liet zien' (Lied 534)
- Preek
Ik schiet er elke keer weer van in de lach.
Jezus ontmoet een blinde man, die hem om hulp vraagt.

En wat vraagt Jezus aan die man: "Wat wil je dat ik voor je doe?!"

Ja, wat denk je, nogal wiesdes. Ik wil natuurlijk genezen worden. Ik ben blind. Ik tel niet mee. Ik ben een arme bedelaar, een verschoppeling. Ik wil weer zien!

Domme vraag van Jezus?

Dat staat nog te bezien.

Eerst even terug naar het begin van het verhaal

Ze kwamen aan in Jericho. Zo begint het tweede deel van onze lezing uit het Evangelie volgens Marcus.

Jericho. Dan moeten er meteen wat belletjes gaan rinkelen.

Jericho was de stad waar ooit het volk van God het beloofde land binnentrok. Als je voorbij Jericho bent dan ligt het beloofde land voor je open.

En in de tijd van Jezus is Jericho vooral de toegangspoort naar Jeruzalem. Dat is ook waar dit verhaal over gaat. Jezus is op weg naar Jeruzalem. Zo staat er al eerder in vers 32. Jericho is op die route een onmisbare halte. Vanuit de Jordaanvallei via Jericho ga je omhoog, op naar Jeruzalem. Zo'n 50 kilometer, 1500 meter hoogteverschil. Opgaan naar Jeruzalem, dat is wat Jezus en zijn vrienden doen.

Het hoofdstuk hierna gaat over de intocht in Jeruzalem en we weten wat er daarna gebeurt. De week van Pesach in Jeruzalem staat voor de deur. De week van de kruisiging.

Ze kwamen in Jericho betekent dus: de spanning stijgt. Let op. Nu wordt het spannend.

En wordt het ook spannend?

Wat gebeurt er eigenlijk in Jericho?

Niets.

Jezus loopt met zijn leerlingen door Jericho. Een grote menigte volgt hen. En voor je er erg in hebt zijn ze Jericho alweer uit. En daar, langs de kant van de weg zit Bartimeüs. Een blinde

bedelaar. Hij heeft een goed plekje gevonden. Op die drukke weg tussen de Jordaan en Jeruzalem.

De mensen uit Jericho kennen hem wel. Hij zit er altijd. Soms geven ze wat, soms hebben ze geen geld bij zich of haast, of geen zin om iets te geven. Zo gaat het ook met de straatkrantverkoper bij de Albert Heijn, of die mannen op dat bankje midden in Theresiastraat. Vaak loopt je snel door. Geen zin, geen tijd.

Al die mensen zijn opgewonden. Ze lopen met Jezus mee. Wat zal hij gaan doen? Gaat hij echt naar Jeruzalem? Is dat nu wel zo verstandig? Daar zou hij wel eens gearresteerd kunnen worden. En zal hij nog wat zeggen tegen ons, of loopt hij Jericho echt zomaar in sneltreinvaart voorbij? Bartimeüs krijgt te horen dat het Jezus is die voorbij loopt met zijn leerlingen.

“Jezus!”, denkt hij, “Die moet ik hebben!”

En hij roept, en hij roept nog harder. Hij schreeuwt. Jezus, Jezus: hallo – hier ben ik! Heb medelijden met mij!

De omstanders vinden hem maar lastig. Hij verstoort de boel. “Nu even niet Bartimeüs. Nu hebben we zelf de aandacht van Jezus nodig.”

Maar Jezus denkt daar anders over. Hij hoort hem roepen. Er wordt een appèl op hem gedaan. Hij blijft staan. “Roep hem eens,” zegt hij tegen zijn vrienden.

En dan volgt die vreemde vraag van Jezus.

Er wordt een blinde man naar hem toe begeleid. Die roept om hulp, om medelijden en dan die vraag van Jezus: “Wat wilt u dat ik voor u doe?”

Is dat nu zo’n vreemde vraag? Wat roept Bartimeüs langs de kant van de weg:

Hij zegt heel wat: “Jezus, Zoon van David, heb medelijden met mij.”

Heb medelijden met mij. Dat is de roep waarop Jezus reageert. In het Grieks is die roep: *Kyrie eleison* – Heer Heb medelijden met mij, Heer ontferm U. De roep die wij elke zondag herhalen – *Kyrie eleison*.

Ontferming - dat kan voor Bartimeüs van alles betekenen: bevrijd mij uit mij eenzaamheid. Of zie mij als mens, als medemens: zie mij aan zoals ik ben. En niet zoals de voorbijgangers mij zien. Als een hinderlijke bedelaar op de weg naar Jeruzalem. Iemand die je een geldstuk geeft om er weer vanaf te zijn.

Ontferm U over mij - dát is de vraag.

En dat is een open vraag. Wij vullen te snel in wat die vraag zou kunnen zijn. Hij wil natuurlijk zien...

Ik denk maar al te vaak dat ik snap wat mensen vertellen, wat ze doormaken, wat ze vragen aan mij. Ik ga bij mensen op bezoek thuis en in het ziekenhuis, of we maken een wandeling door het Haagse Bos en ik luister en denk mee. En vertel waar het verhaal van de ander mij raakt of waar het mij aan een Bijbelverhaal doet denken.

En vaak denk ik dan te snappen waar het over gaat. Wat de ander doormaakt. Onzekerheid, verdriet, gemis.

En daar gaat het vaak mis. Dan zeg ik: ik begrijp het – maar begrijp ik het echt?

Zo gaat het vaak bij ons. Dat we denken te weten wat de ander wil en moet: “Weet je wat jij moet doen?” zeggen we dan. Of we denken voor de ander. “Ja, ik heb je maar niet verteld dat ik naar de dokter moest, want je hebt al zoveel aan je hoofd...”

Die vraag van Jezus: wat kan ik voor je doen. Is de beste vraag die je kunt stellen. Jezus vult niet in. Jezus heeft een radicale openheid voor de ander.

Ik weet het niet. Bartimeüs mag het zelf zeggen.

Je mag het zelf zeggen. Jij, daar langs de kant van de weg, kom hier, ik zie je, zegt het naar, zeg maar wat je op het hart hebt.

Misschien is het in deze tijd wel de belangrijkste vraag om te stellen. Omdat we zo vaak al denken te weten wat de ander doet en vindt. Waardoor we niet meer oprecht geïnteresseerd zijn in de ander, omdat we al weten hoe die ander is.

Ja, hier in de kerk ook soms. En nog wel meer in de samenleving. Het is makkelijk om mensen weg te zetten in groepen, en daar plakken we dan een sticker op: Moslims, of gelukszoekers,

woke, of complotdenker, en ga maar door. Dat is makkelijk. Ze beantwoorden altijd aan de stereotiepe beelden die je van ze hebt gevormd. Dáár kun je wat van vinden, want in jouw hoofd klopt het. Tot je er een spreekt, en aankijkt en vraagt: Wie ben je? Kan ik iets voor je doen?

Expres lazen we naast dit bijzondere verhaal over Bartimeüs ook nog een klein stukje uit het verhaal ervoor.

Onderweg naar Jericho komen Jakobus en Johannes, toch niet de minste leerlingen van Jezus naar Jezus toe met een vraag. Nou ja, een vraag. Het klinkt meer als een mededeling, of een bevel: "Meester, we willen dat U voor ons doet wat we U vragen". Wat een enorm verschil met de roep van Bartimeüs: Jezus, zoon van David heb medelijden met mij!"

Johannes en Jakobus laten zien hoe het níet moet. Marcus zet deze twee mingesprekjes expres naast elkaar. De zonen van Zebedeus tegen over de Zoon van Timeüs die de Zoon van David aanroept. Vier zonen. Twee ontmoetingen, maar wat een verschil in sfeer. En wat een verschil in uitkomst.

Wij willen dat je ons doet wat wij je vragen. De reactie van Jezus is precies het zelfde als later bij Bartimeüs: *wat wil je dat ik doen zal?*

Nou en dan komt het hoge woord eruit. Dat wij ter rechterzijde en ter linkerzijde van je zullen zitten in de heerlijkheid. Ze zien het al helemaal voor zich. Zij denken aan een hemels paleis met drie tronen.. Maar dat gaat er niet in Jeruzalem gebeuren. Een paar hoofdstukken verder staat: met hem kruisigden ze twee misdadigers: een aan zijn rechterzijde en een aan de linkerzijde. De weg van Jezus is de weg van het lijden, niet van de status. Gaan ter linker- en ter rechterzijde van Jezus – dat betekent gaan naar Jeruzalem en daar gearresteerd worden en vernederd. Onschuldig veroordeeld en gekruisigd. Gaan ter linker- en ter rechterzijde van Jezus dat is gaan door lijden en dood heen. Daar is de glorie waar Jezus naartoe op weg is. Wil je dan nog mee? "Jullie weten niet wat je vraagt" zegt Jezus.

Johannes en Jakobus gaan voor de positie en de status.

Beide vragen geven het contrast weer.

Het contrast tussen de eerste en de laatsten

Een groot mens willen zijn of worden als een kind.

Waar staat de messias? Waar sta jij? Waar sta ik?

Bartimeüs roept om ontferming.

Een schreeuw van kwetsbaarheid en medelijden.

De omstanders vinden dat maar ingewikkeld. En zeggen dat Bartimeüs maar zijn mond moet houden. Ze willen niet weten dat het leven kwetsbaar is en breekbaar.

We poetsen dat liever weg. We leven er liever aan voorbij. Het doet zeer. We weten er niet goed raad mee.

En toch is dat waar Bartimeüs en Jezus elkaar echt ontmoeten.

In de kwetsbaarheid en de onafheid van het leven. *Heer ontferm U.*

En onbevooroordeeld. Wat wil je dat ik voor je doe?

Die vraag. Laten we die vraag meenemen vandaag.

Wat zou jij antwoorden als Jezus je die raag zou stellen? Wat wil je dat ik voor je doe?

Als je die vraag durft toe te laten.

Opent zich de weg van Jezus.

Dan gooi je je mantel af, spring je op, en volgt Hem op zijn weg.

Amen

- Muzikaal intermezzo

ANTWOORD

- Lied 'De wijzen woorden en groot vertoon (Lied 1001)
- Dankgebed en voorbeden, stil gebed, Onze Vader
- Collecte (1. Giro 555 Samen in actie voor slachtoffers Midden-Oosten, 2. Kerk)

GAAN

- Slotlied 'Laat ons de Heer lofzingen' (Lied 864 :2 en 5)
- Zegen
- Orgelspel